

Beszélhetünk-e személytelenségről az orosz és az angol nyelvekben?

A nyelv személyes és személytelen aspektusainak tanulmányozása iránti érdeklődés a 20. században számos tudományterületen megjelent, többek között a nyelvészetben is.

A prezentáció célja, hogy bemutassa a személy, valamint a személytelenség morfológiai, szintaktikai és szemantikai meghatározásának összehasonlító vizsgálatát az orosz és az angol nyelvben, továbbá funkcionális-nyelvészeti és tipológiai keretben. A vizsgálódás során az alábbi korpuszok kerültek felhasználásra: Национальный Корпус Русского Языка (НКРЯ), British National Corpus (BNC), Corpus of Contemporary American English (COCA), Corpus of Historical American English COHA, iWeb Corpus (iWeb).

A vizsgálat rámutat arra, hogy míg az orosz nyelvben a személytelenség elsősorban morfológiai és szintaktikai eszközökkel ragadható meg (pl. alanyhiányos szerkezetek, datív vagy genitív „alanyok”, specifikus személytelen igealakok), addig az angolban e jelenség komplexebb, mivel a morfológiai és szintaktikai sajátosságok mellett hangsúlyos szerepet kapnak a szemantikai és pragmatikai tényezők, különösen a „dummy” névmások (pl. *it, there*) és az általános alanyok használata. Ezen túlmenően a személytelenség szociolingvisztikai és pragmatikai dimenziói is bemutatásra kerülnek, különös tekintettel a szubjektivitás, felelősség, szándék és kontrol kérdéseire.

Doktoranda: Vörös Karolina Veléria

Témavezető: dr. Pálosi Ildikó